

træder den i Vejen for det i store Dele af Midt- og Vestjylland. Jeg vil haabe, at det skal kunne lykkes at faa dette saa stærkt frem, at Landbrugsministeren vil være med til at ændre dette Forhold, netop i Kraft af det Princip, som var Landbrugsministerens, at man skulde bekæmpe den Jordbegærlighed, der kunde være til Stede paa visse Steder. Jeg kunde fristes til at sige: lad disse jordbegærlige Folk komme ud paa de jydskes Heder, saa skulde de faa nok af den Begærlighed.

Lange: Jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister glemte, da der var Tale om Kampen mod Trikinosen, et af de bedste og skrappeste Midler, nemlig at komme Rotterne til Livs. Kunde man naa dertil, saa tror jeg, man vilde forhindre Trikinosetilfældene, som der har været adskillige af i de sidste Aar.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, men det er i alt Fald noget, der tidligere har været fremsat, at Svinene vare saa slemme efter at fange Rotter. Jeg tror, at de, der kender lidt til de virkelige Forhold, ville vide, at Svinene fange ingen Rotter. Svinene røre ikke Rotterne, i alt Fald ikke saa længe de ere levende. Det er muligt, at en enkelt gammel forsulten So kan tage en død Rotte, og der kan da mulig ske nogen Skade ved Udbredelse af den Smitte, der er Tale om. Men jeg vil gerne fremhæve dette, at den Tro, som Folk gaa i, at Svinene spise levende Rotter, holder ikke Stik.

Lange: Jeg skal lige overfor den højtærede Landbrugsminister erkende, at Svin ikke — hverken Søer eller Orner — æde Rotter, men jeg tror alligevel bestemt at turde paastaa, at Svinene rode i, hvad disse Rotter have været i Forbindelse med, og at det ogsaa kan træffe, at de faa fat i døde Rotter, som turde være mere farlige end levende Rotter, og det var de døde, jeg sigtede til.

Marineministeren (Jøhnke): Som under Forhandlingerne fremhævet af flere ærede Medlemmer er paa Finanslovens § 26, VII. 5. det Beløb, der paa de foregaaende Aars Finanslove har været opført til Forhøjelse af den Søværnets faste Mandskab tilkommende Dagløn og den de samme Folk under Udkommando tilkom-

mende Søløn, blevet forøget saaledes, at det Tillæg, de paagældende hidtil have faaet, nemlig 20 Øre daglig, vil blive forhøjet til 40 Øre daglig. Dette Forslag er enslydende med et Forslag, der var stillet til 3die Behandling af Finanslovsforslaget for 1904—05. Dengang blev Forslaget imidlertid kun tiltraadt af 2 Medlemmer af Finansudvalget, og jeg tog det derfor tilbage i Sagens Interesse for at undgaa en Forkastelse. Under Forhandlingerne fremkom der imidlertid fra forskellige Sider i Tinget Udtalelser af Sympati for Forslaget, saaledes at jeg fik Indtrykket af, at det muligvis vilde være blevet vedtaget, dersom jeg havde fastholdt det. Jeg forbeholdt mig derfor ogsaa at genoptage Forslaget paa næste Aars Finanslov og udtalte Haabet om, at det der maatte kunne gennemføres, og i Overensstemmelse hermed er den omhandlede Forhøjelse paa Finanslovsforslaget for 1905—06 bleven optagen paa Finansministeriets Budget, og jeg anbefaler det i Henhold til mine Udtalelser om Sagen til det kommende Finansudvalg og til det høje Tings Velvilje.

I Forbindelse med min Omtale af 20 Øres Tillæg skal jeg gøre nogle Bemærkninger vedrørende Arbejdsmændenes Lønning paa Orlogsværftet. I en Udvikling angaaende Statens Forhold som Arbejdsgiver overfor Arbejdsmænd rettede Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Lyngsie) en Opfordring til Marineministeren om at tilvejebringe Midler til en Forhøjelse af Daglønnen for private Arbejdere paa Orlogsværftet, idet det ærede Medlem udtalte, at Daglønnen kun var fra 2 Kr. 60 Øre til 2 Kr. 80 Øre. Overfor de nævnte Sætsler skal jeg dog bemærke, at af ca. 350 „Arbejdsmænd med Brik“, det vil sige saadanne, som ikke ere faglærte, men dog nogenlunde høre til Orlogsværftet, have over 200 fra 3 Kr. til 3 Kr. 82 Øre, det paa særlig Lov bevilgede midlertidige Lønningstillæg medtaget, medens Resten har fra 2 Kr. 60 Øre til 2 Kr. 98 Øre. En Opgørelse foretaget den 1. Marts d. A. viste, at Gennemsnitsdaglønnen for disse Arbejdere var 3 Kr. 7½ Øre, og det er kun for de Arbejdere, der antages fra Dag til Dag, at Lønnen er lavere.

Naar det ærede Medlem drog en Sammenligning med, hvad der af private Arbejdsgivere ydes for lignende Arbejde, skal jeg bemærke, at en saadan Sammenligning selvfølgelig har sin Værdi, men at det i det foreliggende Tilfælde vilde ligge nærmere at trække Parallellen med andre